

ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΦΥΛΑΚΗ

Το γνωρίζουν καλά οι εξουσιαστές και οι κάθε λογής παρατρεχόμενοι τους, μη κυβερνητικές οργανώσεις, επιτροπές «αλληλεγγύης», πανεπιστημιακοί εγκληματολόγοι, ότι: οι φυλακές κάθε άλλο παρά σωφρονιστικά ιδρύματα είναι. Το θέμα για τους κυριαρχους είναι πως να διαφυλάξουν και να ισχυροποιήσουν ένα τέτοιο μηχανισμό πειθάρχησης και καταστολής της κοινωνίας και το πως να εγκαθιδρύσουν στις συνειδήσεις των «υπηκόων» τους την ορθότητα και αναγκαιότητα της ύπαρξης ενός τέτοιου απάνθρωπου μηχανισμού κερδίζοντας την συναίνεση τους.

Είναι γνώστες οι καταδίκες και οι παρατηρήσεις που εισπράττει το ελληνικό κράτος από τα επιτελεία της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας την Ε.Ε και τον ΟΗΕ, σε σχέση με τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν στις φυλακές. Οι πιέσεις έρχονται για να προλάβουν τα χειρότερα, ως μια προσπάθεια να παρουσιαστεί το αποκρουστικό πρόσωπο της εξουσίας ωραιοποιημένο. Ο φόβος τους για τυχόν εξεγέρσεις και βίαιες αντιστάσεις μέσα ή έξω από φυλακές είναι αυτό που τους αθεί στον ανασχηματισμό των όρων επιβολής.

Το θέμα για μας δεν είναι να αλλάξει το πρόσωπο της φυλακής αλλά το γιατί υπάρχει ένας τέτοιος μηχανισμός εις βάρος κάθε ανθρώπινης αξιοπρέπειας και ελευθερίας. Η νομιμότητα και η παρανομία είναι δημιούργημα της ίδιας της εξουσίας και πίσω από τα κάγκελα της φυλακής θα βρεθούν μόνο όσοι είναι στην απέναντι όχθη, οι καταπιεσμένοι και εκμεταλλευόμενοι.

Ο μετασχηματισμός του «σωφρονιστικού» συστήματος είναι για το κράτος ένα μέσο για την μεγαίνουση του. Φτιάχνουν τους χώρους και κατασκευάζουν τα ανθρωπάκια που θα μιλούν την γλώσσα της εξουσίας. Αυτό είναι το κτίσιμο νέων φυλακών (δήθεν για την αποσυμφόρηση των παλιών) και η στελέχωση τους με μπάτσους, ψυχολόγους, εγκληματολόγους.

Οι «επιτροπές αλληλεγγύης για τα δικαιώματα των κρατουμένων» ως διαμεσολαβητές της κοινωνικής σύγκρουσης μιλώντας εξ' ονόματος κάθε έγκλειστου παρατάσσονται πιστά δίπλα στην εξουσιαστική μηχανή περιμένοντας ταυτόχρονα και την εξαργύρωση της δράσης τους στις επόμενες εκλογές. Όπως ακριβώς έγινε τον περασμένο Νοέμβριο όπου σε όλες τις φυλακές υπήρχαν απεργίες πείνας και οι κατάσταση θα οδηγείτο σε άλλη μια εξέγερση. Οι μεταρρυθμιστές βρίσκονται πάντα εκεί όπου η κυριαρχία αντιμετωπίζει προβλήματα, ισχυροποιώντας την.

Άλλωστε το κράτος είναι αυτό που πρώτο θέλει, να τα βρίσκει με τους κινητοποιημένους και διαμαρτυρόμενους. Αυτού του είδους «αλληλεγγύη» δεν έχει καμία σχέση με τον ειλικρινή κοινωνικό αγώνα και τις γενικότερες αντιστάσεις ενάντια στο κράτος και κάθε εξουσία.

Η αλληλεγγύη είναι άμεση, αδιαμεσολάβητη και αδιαπραγμάτευτη. Η αλληλεγγύη είναι μέρος και κομμάτι του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση. Είναι η αλληλοσυμπλήρωση των καταπιεσμένων δίχως όρους. Στοχεύει στην καταστροφή σε οτιδήποτε εμποδίζει την αμεσότητα της.

Όσα ευαγγελίζονται οι μεταρρυθμιστές γίνονται στάχτη με τις εξεγέρσεις. Γιατί οι κοινωνικές εξεγέρσεις θα γίνονται όσο υπάρχει εξουσία. Χωρίς αιτήματα, όπως και η εξέγερση του Δεκέμβρη. Και γιατί οι μόνοι που πρέπει να τρέμουν είναι οι απανταχού εξουσιαστές. Είναι πασιφανές ότι το κράτος προσπαθεί να εγκληματοποιήσει και να απονοματοδωτίσει την εξέγερση και όσους συμμετείχαν σε αυτή. Με τις μαζικές συλλήψεις και προφυλακίσεις αγωνιστών που πολλοί διώκονται με τρομονόμο, με τις απελάσεις μεταναστών, την καταστολή πορειών αλληλεγγύης, με την εισβολή μπάτσων σε σπίτια συντρόφων, με τον βαρύ τραυματισμό συντρόφων με χειροβομβίδες κρότου λάμψης, με τον ξυλοδαρμό διαδηλωτών, την παραπληροφόρηση από τα ΜΜΕ. Όσο όμως προσπαθούν να απονοματοδοτίσουν και να αποσιωπήσουν το νόημα της εξέγερσης, αυτό παραμένει ζωντανό και εμπλουτίζει τους κοινωνικούς αγώνες.

Ο μετασχηματισμός των φυλακών όπως και κάθε αναδιοργάνωση από πλευράς των κυριαρχων δεν είναι ικανός να εμποδίσει την οργή των αντιστεκόμενων. Οι φυλακές όπως και κάθε δομή και μηχανισμός της κυριαρχίας καταστρέφεται, λεηλατείται και καίγεται. Δεν θα ρωτήσουμε κανένα για το αν θα είμαστε ελεύθεροι.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

**ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ**